

и добро организоване основне организације социјалистичких радничких странака. „Секција је организација масовне странке с великим бројем чланова, који су тачно одређени и добро организовани“. У овим секцијама, захваљујући доброј организацији и унутрашњој дисциплини, постиже се и одржава њихова сталност и редовно одржавање састанака и других облика страначке активности. У неким странкама постоје или, боље рећи, постојале су и ћелије и то је било карактеристично за организацију комунистичких партија из времена њиховог илегалног рада. Те странке су на почетку биле кадровске и прилагођене условима илегалног рада да би се ширењем и јачањем своје активности све више омасовљавале и претварале у снажне и масовне странке. То је пре свега случај са комунистичким странкама у социјалистичким државама, које су ту постале владајуће и захваљујући агресивној пропаганди успеле да мобилишу у своје редове широке масе, од сељака до интелигенције. Све странке имају своје органе и руководства, од најнижих до највиших, почев од оних локалних преко регионалних, све до централног. Тако постоје разни локални (извршни) органи-комитети и сл, да би се над њима надграђивали они виши, све до централних (дирекција, бироа, централних комитета и сл.) који својим деловањем и руковођењем покривају територију, с тим да је највиши орган сваке странке њен конгрес. Он се одржава периодично (у времену између 1-4 године) и то ради разматрања важних партијских и политичких питања као и усвајање партијске стратегије и најважнијих партијских докумената и одлука. Њега сачињавају делегати из свих организационих делова странке који учествују у његовом раду, а по завршетку његовог рада (до следећег конгреса) највише руководство странке, њен централни орган чини председништво, секретаријат, дирекција, политбиро и сл. да би на самом врху био шеф странке као њен генерални секретар или председник.

5. ИДЕОЛОГИЈА ПОЛИТИЧКИХ СТРАНАКА

Битно обележје сваке странке је да она изражава одређену политичку идеологију или да је њен носилац и по томе се оне међусобно највише разликују једна од друге. Осим политичких странака, идеологију имају и друге организоване скупине људи као што су класе, слојеви, групе па чак и сами појединци јер се и они разликују једни од других по томе какве идеје и ставове о различитим друштвеним и политичким питањима заузимају и заступају. Политичку идеологију треба разликовати од друштвене идеологије по томе што је ужа и односи се само на политичку стварност, док се ова, друштвена, односи и на